ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen — Yıl 11, sayı 18 (138)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı — 15 Ekim 1984

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Başka bir ulusu ezen ulus özgür olamaz!

TÜRKİYE KÜRDİSTANI'NDAKİ ŞOVENİST DEVLET TERÖRÜ DERHAL DURDURULMALIDIR!

● EVREN- ÖZAL İKİLİSİ TÜM DEMOKRASİ GÜÇLERİNE YÖNELİK GENİŞ ÇAPLI YENİ BİR SALDIRI ÖRGÜTLÜYOR!

● İŞ, EKMEK, ÖZGÜRLÜK, BARIŞ VE DEMOKRASİ İSTEMLERİ ŞİMDİ DAHA GÜR SESLE YÜKSELTİLMELİ, TERÖRİST DİKTATÖRLÜK YALITLANMALIDIR!

Türkiye Kürdistanı'nın bütün kent, kasaba ve köylerinde yoğun bir devlet terörü estiriliyor. Askeri birlikler "teröristleri arama" bahanesi ile Kürt köylerinin altını üstüne getiriyor, Kürt halkı üzerinde genç-yaşlı, kadın-erkek demeden en barbar işkenceler uyguluyorlar. Bölgeye sürekli yeni askeri birlikler getiriliyor.

Evren-Özal diktatörlüğü bu zulmü halkımızdan gizliyor. Generaller Kürdistan'da kendi yanlarında gezdirdikleri gazetecilerin bile halkla konuşmasına izin vermiyor. Kamuoyu, Genel Kurmayın tek yanlı, kışkırtıcı açıklamalarıyla şartlanmak, Kürt halkına karşı yürütülen toplu kırım, birkaç askerin öldürülmesine karşı bir misilleme gibi gösterilmek isteniyor.

Bu azgın saldırı yalnızca Kürt halkına yönelik değildir. Evren-Özal ikilisi şimdi tüm demokrasi güçlerine karşı geniş çaplı yeni bir saldırıya hazırlanmaktadır. Türkiye Kürdistanı'ndaki olaylar bahane yapılarak, tüm diktatörlük karşıtı güçlere karşı yeni faşist baskı önlemleri planlanmaktadır. Evren, kendi yaptığı yasaları bile çiğneyerek bir yurtsever genci daha astırttı. Barış Derneği üyelerine karşı yeni bir dava daha açıldı. Tüm büyük kentlerde arama ve tarama adı takılan yıldırma eylemleri yürütülüyor. Evren, demokratik bir anayasa, sendikal haklar, grev hakkı, genel politik af, düşünce ve basın özgürlüğü kısaca demokrasi isteyen tüm güçleri açıktan tehdit ediyor.

Terörizmin kaynağı aslında bu faşist rejimdir. Diktatörlerin ayakta kalabilmek için sürekli teröre, terörizm korkutmacasına ihtiyaçları vardır. Onların gıdası terördür. Özal hükümeti, sahte parlamento halkın gözünde artık tüm inanılırlığını yitirmiştir. Geniş yığınlar şimdi, bu hükümetin kurulmasından yaklaşık bir yıl sonra hiçbir sorunun çözülmediğini, her günün bir öncekinden daha çok sorun getirdiğini görüyor. 12 Eylül darbecilerinin tüm vaadlerinin yalan olduğunu görüyorlar. Yurtsever subaylar en bayağı biçimde aldatıldıklarını kavrıyorlar.

Evren-Özal ikilisi işte şimdi sıkıştıkları köşeden kurtulabilmek, daha da

Arkası 6. sayfada

Gelişmelerden kim kazançlı çıkacak?

Ülkemiz kritik bir dönemden geçiyor. Bu kritik dönemin nasıl bir gelişmeye yol açacağı, herşeyden önce, demokrasi güçlerinin geçmişten gereken dersleri çıkarıp çıkaramayacağına bağlıdır.

Bugün sorun, Evren-Özal ikilisinin kendi diktatörlüklerini sürdürebilmek için yeniden başvurdukları eski yöntemlerde başarılı olup olmayacakları sorusudur. Onlar şimdi gene, tıpkı dün 12 Eylül 1980 öncesinde ve sonrasında olduğu gibi, "can ve mal güvenliği, vatanın bölünmezliği tehlikededir" yalanları ile, bilinçli çabalarla bir terör ortamı yaratmaya çalışıyorlar. Halktan ve demokrasi güçlerinden "Türkiye'yi bölüp parçalamak isteyen dış düşmanlar"a karşı kendi çevrelerinde toplanmalarını istiyorlar.

Ama kendileri hem, iş ve ekmek, toprak isteyen işçiye, köylüye, barış demokrasi ve özgürlük isteyen aydınlara, ulusal baskıya son diyen Kürt halkına karşı aralıksız saldırıyorlar, tüm halkı "iç düşman" yerine koyup ona karşı ilan edilmemiş bir savaş yürütüyorlar, hem de gerçek dış düşmana, Amerikan emperyalizmine uşaklık, bölgede yaltaklık ediyorlar.

Arkası 7. sayfada

ABD KONGRESİ'NDEKİ KARARI DEĞİŞTİRMESİ İÇİN

Reagan yönetimine hangi ödün verilecek?

Evren, Van'da yaptığı konuşmada, Türk-Amerikan ilişkilerinde sanki hiçbir şey olmamış gibi,Reagan yönetimini halâ "dosttan da öte bir müttefik" diye göstermeye kalkıştı. Kamuoyundaki Amerikan emperyalizmine karşı geniş tepkiyi yatıştırmak ve bastırmak için "Amerikan yönetiminin tutumundan teselli buluyoruz" dedi.

Amerikan emperyalizminin öteden beri politik baskı ve şantaj aracı olarak kullandığı sözümona "yardım"ın miktarı,bu yıl 700 milyon dolar olarak bağlandı. "Yunanistan'la 7'ye 10 oranını kabul etmeyiz" diye daha geçen yıl kıyameti koparanlar, oran, 7,8'e 10'a yükselmesine karşın bu kez kuyruklarını kısıp oturdular. Dahası,Özal bunu "dikkatli,dengeli bir politikanın başarısı" diye niteledi.

Şimdi sormak gerekiyor: ABD Kongresi'ndeki tarihteki Ermeni sorunu ile ilişkili Türk resmi tezi ile çelişen kararı Reagan yönetimi geri çekerse, şovenist Evren-Özal rejimi bunun karşılığında ne verecek?

. ABD'nin, NATO'nun Çeşme toplantısında getirdiği "uzay savaşı stratejisi"nde, Türkiye de mi rol alacak? Ülkemiz toprakları Sovyetler Birliği'ne karşı Regan'ın "yıldızlar savaşı"nda bir saldırı üssü mü olacak?

. NATO Başkomutanı Rogers'in Ağustos ayındaki ani gezisinde dayattığı gibi,ABD, "Ortadoğu'da gerginlik arttı" deyince, Montrö Anlaşması tek yanlı olarak kaldırılıp Boğazlar, Sovyet gemilerine mi kapatılacak?

. Ege'ye ilişkin Rogers'in yeni dayatmaları, Limni'nin silahlandırılması mı kabul edilecek?

. Komşu Sovyetlerle doğal gaz anlaşması bağlanırken, Reagan'ların Türk-Sovyet sınırına patlayıcı madde taşıyan boru hattı döşenmesi yolundaki dayatmasına mı "evet" denecek?

. Amerikan egemen çevrelerinin "Pershing ve Cruise'lar için ideal ülke" dedikleri Türkiye'ye bu roketlerin yerleştirilmesi mi kabul edilecek?

. Şubat ayında ABD Savunma Bakan Yardımcısı Perle'nin söylediği gibi, kimyasal silahların,zehirli gazların Doğu Anadolu'ya depo edilmesine mi boyun eğilecek?

Evet, ABD Kongresi'nin şantajını Reagan'ın geri alması karşılığında,bunun bedeli ne olacak?

Nitekim Pentagon şeflerinden Perle, 3 Ekim günü Heritage Vakfı'nda yaptığı konuşmada, bedelin ne olacağının bir ipucunu verdi. "Türkiye'nin doğusunda savunma boşluğu var. Türkiye,bu boşluğu ancak ABD ve NATO'nun yardımıyla kapayabilir" dedi. Demek ki,

Arkası 6. sayfada

Farklı savaşım koşulları ve diyalog sorunu

● Elif TOROSLU

Partili,günün görevini yerine getirme, gizlilik koşullarında ve sürekli saldırı altında bağlaşıklık politikasını yaşama geçirme savaşımında hem kendinin hem de bağlaşıklarının durumunu dikkate alarak şu sorulara yanıt vermek durumundadır: Bir yandan baskılar,tehditler sürerken,öte yandan yığınlara ulaşmada artan olanaklar nasıl değerlendirilmeli? Kimi muhalefet güçlerinin,hattâ sol güçlerin sıralarında beliren,legal olanaklara bel bağlama eğilimine kapılanları nasıl uyarmalı ve bunu diktatörlük karşıtı tüm güçler arasında kalıcı bir diyalog oluşması sorunuyla nasıl bağlamalı?

Önce,bugün belirmiş bulunan olanakların nereden kaynaklandığını saptamak ve bunu bağlaşıklarımıza iyi göstermek gerekiyor. Bugün rejim ayrı ayrı ve tabanları gittikçe genişleyen sosyal ve politik güçleri karşısında buluyor. Sol güçler arasında birlik,işbirliği eğilimi güç kazanıyor. Açıktır ki, faşist rejim sıkıştıkça,tabanı daraldıkça,karşısındaki politik güçlerin sayısı ve etkinliği arttıkça,yeni yeni manevralara başvurmak zorunda kalıyor. Anayasa referandumuyla başlayan bu süreç, aynı zamanda bu manevraların amacını da ortaya koymuştur: Geri çekilir görünerek, "sivil kılıf"lar giyinerek, sözümona "demokrasi"cilik oynayarak,faşist rejimin zayıflığını gidermek, onun ömrünü uzatmak. Ne var ki rejimin faşist karakterini korumak için yaptığı her manevra sonucunda, demokrasi güçleri için legal ve illegal savaşımda değerlendirilebilecek kimi olanaklar ortaya çıkıyor.

Örneğin, faşist rejime demokrasi maskesi takabilmek, bu koşullarda özgür toplu sözleşme yapılamayacağını savunanları geriletmek ve sendikal harekette artan tepkileri yumuşatabilmek amacıyla zaten iflasın eşiğinde olan küçük bir işyerinde grev izni verildi. Böyle bir grevin yapılmasından ne rejim bir şey kaybeder, ne de işçi sınıfı bir şey kazanabilir. Ama şimdi uyuşmazlıkla sonuçlanan toplu sözleşmelerde işçi ve sendikaların kendilerine de grev izni verilmesi istemiyle seslerini yükseltmeleri için çok geçerli bir neden vardır. İşçilere ve sendikacılara bu istemleri yükselttiklerinde,rejimle karşı karşıya geldiklerinde rejimin niteliğini, içyüzünü kavratmak daha kolay olacaktır. Grev hakkı istemi bir anlamda yasallaşmıştır. Grev hakkının söke söke alınacağını savunmak , bizim bu temel görüşümüz şimdi artık yalnız bizim görüşümüz olmaktan çıkmıştır. Komünistin hareket ve etki alanı genişlemiştir.

Ne var ki, belirmiş olan legal olanakların hiç de kalıcı olmadığını iyi kavramak, bu konuda tüm demokrasi güçlerini sürekli uyarmak gerekiyor. Rejimin liberalleştiği ya da kendiliğinden "liberalleşeceği" yolundaki görüşlerin çürütülmesi, demokrasi savaşımı açısından yaşamsaldır. Çünkü bugün belirmiş kimi legal olanakların hiçbir güvencesi yoktur. 1982 Anayasası, yalnız ve yalnızca diktatörlüğü, onun faşist baskılarını güvence altına almaktadır. Ortaya çıkan olanaklardan yararlanmak isteyen her güç, bunun bilincinde olmalı ve bu olanakları diktatörlüğün faşist karakterini açığa çıkarmada ve diktatörlük karşıtı güçlerin birleşmesi, gerçekten kalıcı ve demokratik bir ortam uğruna demokratik bir diyalogun başlatılması ve geliştirilmesi için bir araç olarak kullanmalıdır. Rejimin manevraları ancak bu yolla boşa çıkarılabilir.

Komünistlerin görevi,partiye ve öteki sol güçlere karşı artan saldırı tehlikesine karşı gereken güvenlik önlemlerini bir an için bile olsun ihmal etmeden,ortaya çıkan olanakları değerlendirmeye çalışmaktır. Komünistler her aracı kullanarak yığınların daha çok içine dalmalı ve öteki demokrasi güçlerinin olduğu her yerde varolmalı,onların gündemlerine aldıkları her konuda partimizin görüşlerini dile getirmelidir. Komünistler, her protestonun,her arayışın,her tartışmanın baş düşmana karşı çıkmaya, barış ve ulusal demokrasi savaşımına yönelmesini sağlamalıdırlar.

Öte yandan mevcut sınırlı legal olanakları kendi görüşleri doğrultusunda kullanan kimi güçlerin TKP'nin ve genel olarak solun illegal savaşımına karşı olumsuz yaklaşımları aşmasına yardımcı olmak gerekiyor. Kimileri bizim illegal çalışmalarımızı,legal olanaklar için bir tehdit gibi görüyorlar. Bunlar hem bu olanakların pamuk ipliğine bağlı olmasının faşizmin karakterinden kaynaklandığını göremiyorlar. Faşizmin, kim olursa olsun,ister legal,isterse illegal savaşsın,kendisine karşı olan herkese karşı olduğunu kavrayamıyorlar. Hem de illegal savaşımın solun varlığını sürdürebilmesinin, işçi sınıfının politik örgütünün sürekliliğinin sağlanmasının güvencesi olduğunu,bunun aynı zamanda demokrasi hareketinin güvencesi anlamına geldiğini anlamıyorlar. TKP'nin, solun savaşmadığı, durup beklediği koşullarda demokrasi savaşımı güçlenemez. Eğer dün komünistler,öteki sol güçler özveriyle savaşımlarını sürdürmeselerdi,bugün sol görüşler halkın sıralarındaki etkisini nasıl korurdu? Karşı karşıya konulması gereken,savaşım biçimleri ve anlayışları değil, faşizmin çıkarları ile halkın çıkarlarıdır. Halkın çıkarları ise, tüm antifaşist güçlerin birliğini gerektiriyor.

Kutlu yoldaş, partimizin 64. yıldönümü nedeniyle yaptığı konuşmada,partimizin tutumunu şu sözlerle dile getirdi: "Yalnızca yasal savaşım yolunu benimseyen bu güçlerin elde ettikleri yasal konumları korumak için dikkatli davranmalarını,bunu tek başına sonuç alıcı bir yol olarak görmesek de, anlayışla karşılıyoruz. Ne var ki, biz bu güçlere sol güçlerle yapıcı bir diyalog içine girmedikleri sürece, bizim illegal koşullarda savaşım yürütmemize hak vermedikleri sürece, halkımızın demokrasi savaşımına kalıcı bir katkıda bulunamayacaklarını da hatırlatmak istiyoruz. Diktatörlüğün demokrasi güçlerini bölüp parçalama çabalarını ve yeni yeni manevralara başvurmasını boşa çıkarmanın tek yolu budur. Farklı koşullarda savaşım, diyaloga engel değildir. Tam tersine, tüm demokrasi güçlerinin ortak platformunun oluşması için bu zorunludur."

Diktatörlüğün manevraları, kendisine karşı olan sosyal ve politik güçleri oyalamak, bu arada faşist rejimi korumak amacıyla bağlıdır. O nedenle burada beliren olanaklar,güvenceden yoksundur. Gerçekten demokratik hakların yara-

Arkası 7. sayfada

Komünist YARIŞMA

daha çok haber... daha çok yazı... parti basınını güçlendir...

Hedefimizin üzerine çıkacağız

Yarışmanın ilk altı ayı doldu. TKP MK 1. Plenumunda alınan karar üzerine açılan, 1 Nisan 1984 tarihinden başlayarak parti merkez organlarını haber ve yazı ile besleme yarışmasında, 1 Ekim 1984'de,ilk altı ayın sonunda elimize ulaşan mektup sayısı 1652'dir. Şu anda mektup akış hızı, ilk üç ay sonunda ulaşılan düzeyde sürüyor; günde ortalama 10 mektup geliyor. Yurtiçinden gelen mektup sayısı önde gidiyor. Mektupların geldiği yerlerin bölgesel dağılımı ise gittikçe genişliyor. Şimdiye kadar 67 ilin üçte ikisine yakınından mektup gelmiş. Kentler ağırlıkta, ama köy ve kasabalardan gelen mektup sayısında da düzenli bir artış söz konusu.

Yarışmanın başlangıcından bu yana altı ay geçmiş olmasına karşın,hala yeni yeni yarışmacılar katılıyor aramıza. Ve biz bu yeni yarışmacılarımızın, başlangıçta hedef bildirip bir daha yazmamış olan yarışmacılarımızı değil, düzenli olarak yazanlarını örnek almalarını dileyerek, onlar içinde yeni bir yarışma katılım kartı açıyoruz. Her mektup,yarışmacının imzasına göre düzenlenmiş ve başlığında yarışmacının bildirdiği hedefin not edildiği bir karta işleniyor ve yarışmacının katılımı,yüklenimini ne ölçüde yerine getirdiği buradan da izleniyor.

Arkası 7. sayfada

BM 39. GENEL KURULUNDA:

Gerçeklerin üzeri örtülemez

• Ahmet ALAN

BM 39. Genel Kurulu çalışmalarına başladı. BM dünyamızın en büyük uluslararası forumudur. 159 ülkenin temsilcisi 141 maddelik gündemi görüşüyor. Bir hazırlık dönemi geçti, tasarılar hazırlandı. Birçok devlet temsilcisi konuştu, çalışmalar komisyonlar halinde sürecek. BM Genel Kurulu'nun çalışmalarının ağırlık noktalarını yaşam dayatıyor: Barış mı, savaş mı sorusuna yanıt, gerginlik mi, yumuşama mı konusunda perspektif!

ABD Başkanı Reagan BM kürsüsünden ayrılır ayrılmaz Batılı yorumcular, konuşmadaki "tonun yumuşaklığına" dikkat çektiler. SSCB'nin "Kötülük imparatorluğu" olduğu yollu saçmalamaların bu konuşmada yer almaması övgü konusu yapıldı. ABD'deki yaklaşan seçimleri gözönüne alırsak, bunun dikkate değer bir unsur olduğu açık. Ama bu yalnızca, bu emperyalist devletin konjonktürel hesaplarla kamuoyunun görüşünü hesaba katmak zorunda kaldığını göstermek açısından dikkate değer bir unsurdur. Ne ki, Reagan'ın "yumuşaması" yalnızca sözdedir, öze gelince onun savaş yanlısı, saldırgan politikasında değişen birşey yoktur. Washington gerçekten yapıcı görüşme ve diyalogtan yana olsaydı Reagan'ın ciddi ve somut öneriler getirmesi gerekmez miydi? ABD, halâ nükleer silahı ilk kullanan ülke olmama yönünde üzerine yükümlülük alan Sovyetler Birliği'nin örneğini izlemek istemiyor, nükleer silahların dondurulması için anlaşmaya yanaşmıyor, bunların sınırlandırılmasından sonra azaltılması ve adım adım ortadan kaldırılması için getirilen Sovyet öneri paketini reddediyor, uzayın silahlandırılmasını önlemek için yapılan yeni Sovyet girişimini geri çeviriyor. Ve bu olumsuz tutumda gerçekçilik yönünde bir değişikliğin belirtisi bile görülmüyor.

Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Gromiko "konuşma tonunda' değişiklik" yapma ihtiyacını duymadı. Çünkü kurucusu Lenin'in öğütlerine bağlı kalan Sovyet devletinin dış politikası barışın korunmasına ve gerginliklerin giderilmesine yönelik ilkesel bir politikadır. Konjonktürel değişiklikler onu etkilemez. Bugünkü karmaşık ortamda bu politika barış içinde yan yana yaşamanın, eşitlik ve eşit güvenliğin adil ilkelerine dayanıyor. Çünkü Gromiko'nun basit ve yalın biçimde dile getirdiği gibi "Atom çağında, bu çağın gerçeklerine uygun politik düşünce gereklidir. Halâ 'kuvvet', 'caydırma' ve 'üstünlük' gibi kategorilerin ağırlıkta olduğu politik düşüncelerde, bu kategoriler kuvvete başvurmama, güven, eşitlik ve güvenlik çıkarlarını karşılıklı gözetme kavramlarıyla değiştirilmelidir." SSCB, devletlerarası ilişkilerde bu yönde olumlu bir dönüşümü sağlamak için, BM'de, "Uzayın yalnızca barışçıl amaçlarla ve insanlık yararına kullanılması" ve "devlet terörizmi politikasına, devletlerin başka egemen ülkelerdeki toplumsal-politik düzenin temellerini sarsmaya yönelik eylemlerine izin verilmemesi" sorununun gündeme alınmasını önerdi. Genel Kurul bu öneriyi benimsedi.

Bu yeni girişimlerin her ikisi de, teker teker her birimizi ve bir bütün olarak halkımızı doğrudan ilgilendiriyor. Nisan ayı başında Çeşme'deki NATO toplantısında formüle edilen ABD uzay stratejisinin, uzayda bir çatışma halinde Türkiye'deki Amerikan radarlarının kullanılmasını, Anadolumuzda uzayı izlemek için yeni Amerikan tesisleri kurulmasını öngördüğünü anımsayalım. Temmuz ayında Federal Almanya'nın Göttingen kentinde yapılan bir bilimsel konferansta da açıklandığı gibi, topraklarımıza Amerikan lazer santralleri kurulması, Sovyet roketlerine karşı ilk darbenin Türkiye'den gelmesi sözkonusudur. Bilinen şeydir: Ateş edene, ateş ederler.

Başkan Reagan, BM kürsüsünden hükümetinin bölgesel çatışmaların politik çözümü için "çok büyük çaba" harcadığını ileri sürerken, örnek olarak Orta Amerika'da barış ve güvenlik sağlayıcı diplomatik çabalara Washington'un "katkısı"ndan sözetti. Oysa tam da aynı günlerde ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Contadora Grubu'nun sözkonusu bölgeye ilişkin politik çözüm belgesini reddediyor, Dışişleri Bakanı Schultz ise, Batı Avrupalı bağlaşıklarını Nikaragua'ya baskı uygulamaya zorluyordu. Washington, Grenada'ya yaptığını Nikaragua'da da yinelemeye can atıyor. Bu, ABD'nin, halkların yazgısını belirleme hakkını kendine maletmesinin sayısız örneklerinden yalnızca biri. Ama Washington yine de hiç utanmadan sosyalist ülkeleri, en başta Sovyetler Birliği'ni "devrim ihraç etmek"le, "iç savaş kışkırtmak"la, "bozgunculuk yapmak"la suçlayabiliyor. Örneğin, "The Wall Street Journal" gibi Beyaz Sarayın sözcüsü bir gazete çıkıp, "Türkiye'nin Sovyetler Birliği tarafından desteklenen terörizmle karşı karşıya bulunduğu"nu ileri sürebiliyor. ABD Savunma Bakan Yardımcısı R.Perle, CİA'ye bağlılığı ve R.Reagan'a akıl hocalığı ile bilinen "Heritage Foundation" adlı vakfın düzenlediği seminerlerde" Türkiye'nin doğu bölgesinde savunma boşluğu"ndan ve "Türkiye'nin bu boşluğu yalnız Batılı bağlaşıklarıyla birlikte kapatabileceği"nden sözedebiliyor. Ülkemizin yazgısına, iç politikasına ilişkin konularda ahkam keserken bile, Sovyetler Birliği'ni karalıyor.

Oysa, Gromiko'nun devlet terörizmine yer verilmemesi önerisi, hele hele buna Beyaz Saray'ın sessiz kalması çok şeyler anlatıyor. Şöyle sormak gerek: Sovyetler Birliği, Türkiye ve başka devletlere karşı öne sürüldüğü gibi niyetler beslese niçin çıkıp da BM kürsüsünden "Devlet terörizmi politikası ve pratiğinin, öteki devletlerle ve halklarla ilişki yöntemi olarak kesinlikle kınanması"nı istesin? Neden "Tüm devletlerden, egemen devletlerin toplumsal-politik düzenini zor yoluyla değiştirmeye ya da sarsmaya, onların yasal hükümetlerini istikrarsızlaştırmaya ve yıkmaya yönelik hiçbir girişimde bulunmamalarını ve özel olarak da, hangi gerekçeyle olursa olsun bu amaçla askersel eyleme geçmemelerini ve artık yürütülmekte olan böylesi eylemleri hemen durdurmalarını " önersin? Neden "Tüm devletleri, halkların toplumsal-politik düzenini dıştan karışma olmadan, özgürce seçme, kendi politik, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmesini bağımsız gerçekleştirme hakkına saygı göstermeye ve titizlikle uymaya" ısrarla çağırsın? Böyle somut önerilerle ortaya çıkan ülke, ancak dünyamızın ve insanlığın geleceği konusunda büyük bir sorumluluk duygusuna sahip, devletlerarası ilişkilerin istikrara kavuşturulmasından yana olan bir devlettir. SSCB'nin uluslararası sorunlara yaklaşımı tüm insanlığın çıkarlarına uygundur. TKP bu politikayı içtenlikle desteklerken, yurdumuzun ve halkımızın güvenliği, geleceği ve genliği için duyduğu sorumluluğu da ortaya koymaktadır. Bu sorumluluktan kaçmayan herkesi, bu politikayı desteklemeye çağırmaktadır.

TKP MK'NİN 4 EKİM 1984 GÜNLÜ BİLDİRİSİ

Demokrasi güçleri gerilememelidir

Faşist diktatörlük 12 Eylül öncesinde olduğu gibi, ülkede yeniden bombaların patlayacağı, insanların öldürüleceği havasını yaymaya çalışıyor. Arkasında MİT'in, CİA'nin karanlık ellerinin olduğu "terör" olayları artarsa buna şaşmamak gerek.

TKP, halkımızı, ilerici güçleri faşist diktatörlüğün yeni planları karşısında uyanık olmaya çağırıyor.

Evren-Özal diktatörlüğünü buna zorlayan, iç ve dış desteklerinin giderek daha da yitiyor, zayıflıyor olmasıdır. Faşist diktatörlük demokrasiye dönüş manevrasıyla sözde sivil hükümet ardına gizlenerek konumlarını sağlamlaştırmaya çalıştı. Bu yolda adımlar attı ve atmaya devam ediyor. Ne var ki, diktatörlüğün güçlenme, konumlarını sağlamlaştırma yolunda attığı her adım onu daha da zayıflatıyor.

Diktatörlüğün hükümeti çatırdıyor. Bu hükümeti oluşturan partiye oy verenler şimdi aldatıldıklarını daha iyi anlıyorlar. Bugün yalnızca işçiler, köylüler, memurlar, esnaflar, aydınlar değil, sanayicilerden de bu hükümete karşı açıkça tepkilerini ifade edenler artıyor.

Enflasyon bugün yüzde 60'a çıktı. İşsizlik hiç olmadığı kadar arttı. Ülke ekonomisi çöküşe sürükleniyor. Sosyal,

Arkası 6. sayfada

Kürt halkını yıldıramayacaklar!

Feramuz-Malatya

Malatya iline bağlı Arguvan ilçesinin Ballıcan, Şötik, Göçeruşağı, Sığırcıuşağı, Bazlı, Kınık ve Arhut köylerinde faşist diktatörlüğün seçme cellatları Kürt halkına işkence yapmaktadırlar. İşkence merkezleri Arguvan merkez karakolu ve Sığırcıuşağı ilkokuludur. Ankara'dan özel işkence timleri getirilmiştir.

Şötik köyüne helikopterlerle çıkartma yapan cellatlar, köy halkını köy meydanında toplayarak yaşlı-genç demeden sıra dayağından geçirdiler. Daha sonra halkı yere sırtüstü yatırarak kızgın güneşe gözlerini kırpmadan bakmalarını söylediler. Eliyle gözünü kapamaya, ya da oğuşturmaya kalkanı dipçikle dövüyorlardı. Herkes dayaktan geçene kadar bu sürdü. Daha sonra bu köyün muhtarı Mehmet İncesu'yu karakola çekerek işkenceye devam ettiler. İşkenceden çıkan muhtar ancak dört kişinin yardımıyla köye getirilebildi. Muhtar hala kendine gelememiştir. Yine Şötik köyünde Ali Sukuşu'nu da kurşunladılar. Ancak şans eseri yaralı olarak kurtuldu. Geçen yıl yine bu köyde başta muhtar olmak üzere tüm köy halkını Şötik deresine atıp ıslattıktan sonra,sopadan geçirmişlerdi.

Sazlı köyünde,köylüleri harman yerine topladıktan sonra, üç helikopter köye inerek tüm evleri tarumar etti. Halkı dayaktan geçirdikten sonra, muhtar Mustafa Duman'ı kurşunlayarak öldürdüler. Göçeruşağı halkı ve muhtarı Musa Çabuk da dayak ve işkenceden geçirildi. Göçeruşağı köyünden olup Oruçdede bölgesinde oturan 32 yaşındaki 9 çocuk annesi Zaide Er, babasının ve kocasının işkenceye alınmasına dayanamayarak kendini asmıştır.

Ballıcan ve Arhut'da da tüm halk aynı zulmü yaşadı. Kürt yurttaşlar helikopterlerle Arguvan merkez karakoluna taşınarak işkenceden geçirildi.

GERİCİ BASIN-DİKTATÖRLÜK İŞBİRLİĞİ

Bir grup ilerici-Sason

Tercüman gazetesinin sıkıyönetim emriyle kapalı tutulduğu süre içinde,Bulvar gazetesinin ekipleri yöremize röportaj yapmaya geldiler. Geldiklerinin iki gün sonrasında,Bulvar gazetesi,Sason dağlarında "eşkiyaların kol gezdiği" üzerine manşetler attı,resimler bastı. Yöre halkı bu duruma çok şaşırdı. Çünkü, yöremizde iki,üç hükümlü vardı ki,bunlar da aşiret çatışmalarından dağlara sığınmıştı. Peki "bu siyasi eşkiyalar" kimdi? Bulvar gazetesinin bu konuda yaptığı uydurma haberler sonucu,sıkıyönetim komutanlığı 3.000 kişilik koca bir komando grubunu Sason'a yerleştirdi. Bunlar Sason'da karargah kurarak,çevre köylere baskınlar düzenlemeye giriştiler. Bir süre cezaevlerinde tutuklu kalmış,sonra da serbest bırakılmış demokratları toparlamaya başladılar. Sason SODEP ilçe başkanını,bir kısım öğretmenleri,ilköğretim müdürünü,bir doktoru,Kelhasan köyünden 10'a yakın insanı,hatta bunlara yardım ettiler gerekçesi ile 13-14 yaşlarındaki öğrenciler gözleri kapalı,sorguya çekilmek üzere Şırnak'a götürdüler. Götürülenlerden hala bir haber alınamadı.

Yoksa Bulvar gazetesinin "dağlardaki eşkiya" dediği Sason yöresindeki halk olmasın? Gerici basın,faşist diktatörlük el ele,Kürt halkının üzerinde oyunlar tezgahlıyorlar.

DURDURAMAZLAR

H.K.-S.G.-İstanbul

Son günlerde özellikle İstanbul sokaklarında,köşebaşlarında, vapur iskelelerinde asker devriyeleri arttı. Emekçi semtlerindeki baskı ve polis terörü yoğunlaştı. Gültepe semtinde polis ekipleri gece sokaklarda halkı elleri başlarında duvara dayayarak arama taramalar yapıyorlar. Çalışma Bakanlığı bir genelge yollayarak, işyeri temsilcilerinin toplu sözleşmelere karışmasının engellenmesini istedi. İşyeri temsilcilerini Sıkıyönetim'e şikayet etti.

Bu arada, Beyazıt'taki Küllük de faşistlerin açık karargahı olarak çalışıyor. Bu yerin sahibi, Eminönü ilçesi belediye başkanı ANAP'lı Tahir Aktaş'tır.

Ama ne yapsalar boşuna! Halkın yükselen tepkisini durduramazlar.

İŞÇİLER BİRLEŞİNCE PATRONLAR GERİLER

Emine Ardalı-Edirne

Vardiya düzenine göre ay sonunda işi teslim alırken, herkes ilan tahtasının önündeki bir duyuruya takıldı. Duyuruda, patron, bundan böyle maaşların vezneden değil de, 35 dakikalık yemek molasında yemekhanede ödeneceğini bildiriyordu. İşçilerin büyük çoğunluğu tepki gösterdi, çünkü patron parası ödenmeyen öğle yemeği molamızı da çalmak istiyordu. Sendika işyeri temsilciliği aracılığıyla, bu uygulamanın kabul edilmeyeceği, kimsenin öğle yemeğinde para almaması yayıldı. Bizim vardiya' nın % 90'ı eyleme katıldı. Öteki vardiyalar da aynı şekilde davrandı.

Haberdar edilen Teksif şube başkanı fabrikaya geldi, doğru patronun odasına gitti. Odadan nasıl dostça ayrıldığını tüm işçiler gördüler. Sonuçta, sendika temsilcisi paraların yarın yemekhanede alınacağını duyurdu. İkiyüzlü sendika yöneticisinin işçinin sorunlarıyla nasıl ilgilendiği daha iyi anlaşıldı. Ama, işçiler birleşmenin, ortak davranmanın gücünü hissetmişlerdi.

Ertesi ay paraların ödenmesi yaklaştığında, bunu yalnız işçilerin değil patronun da hissetmiş olduğu ortaya çıktı. Başarmıştık. Yeni bir duyuruyla, patron, maaşların eskiden olduğu gibi vezneden ödeneceğini duyuruyordu.

Biz birleştik, patron geriledi. Daha da ileriye yürüyeceğiz.

DUYURU

Atılım'a ve öteki parti organlarına haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz.

Yazışma adresimiz:

BOX 16 367 S 103 27

Stockholm-İsveç

ZULÜM KATMERLENDİ

Mervan Derik-Mardin

Mardin'in Derik ilçesinde, karayoluna 8 km uzaklıkta, dere kenarında bir köy olan Şikestun'da olanlara ben de tanık oldum. Buraya Mardin tugayından ve Urfa alayından, Viranşehir'den tam onbeş Reo dolusu komando askeri getirdiler.

Faşist cuntanın askerleri önce köyü sararak hoparlörlerle köy halkını direnmemeye ve teslim olmaya çağırdı. Köye yavaş yavaş yaklaştılar, panzerlerin namluları evlere çevrili,askerler damların üzerine çıktılar. Bu arada faşist generaller, helikopterlerden köyü havadan izliyorlardı. Genci,ihtiyarı, kadını toplam 80 kişilik küçük bir köydür,Şikestun. Köye giren askerler, evlerdeki tüm insanları köyün yukarısındaki meydana topladılar. Bir yandan kadınları tekmeliyor ve yurtdışında akrabası bulunan aileler öne çıksın diyorlardı. Teker teker adlarını çağırarak onları ayırdılar. Hani kocalarınız nerede, kimden gebe kaldınız diyerek kadınları köy halkının önünde falakaya yatırarak dövdüler. Daha sonra vakit kaybetme zamanı değil deyip Reo'larına doluştular, giderken de hamile kadınlardan birini, Mardin halkının zindanı Tugay'a götürdüler.

Bu arada,Viranşehir'de, iki inzibatın bir grup seyyar satıcıyı tartaklaması üzerine birleşen bir grup halk, "Kahrolsun faşizm!", "Kahrolsun Özal!", "Kahrolsun cunta!" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Bu sloganlarla karakolun önünden geçen kalabalığa bir şey yapmaya cesaret edemediler. Yürüyüş daha sonra kendiliğinden dağıldı.

SAMSUN EĞİTİM'DE NELER OLUYOR?

N.N.-Samsun

19 Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi öğrencileri, dekanın başına buyruk uygulamaları nedeniyle her an öğrenimlerinin sona ermesi tehlikesi ile karşı karşıyalar. 53 öğrenci, tekrar derslerinden vizesiz kaldıkları yaz dönemi sınavlarına alınmadılar. Şimdi de vize almış oldukları öteki derslerden yeniden vize almak zorunluluğu ile karşı karşıya bırakıldılar. Yani,okul yöne-

Gecekondu halkı uyanık olmalıdır

● Nesrin TAŞOVA

Ankara Yenimahalle Belediye Başkanı Mustafa Varan şöyle diyor: "İmar ıslah planı yapıldığında tapu tahsis belgesi hatta tapu bile almış konutların % 30'u yıkılacak. Örneğin yalnız Yenimahalle'de 12 bin gecekondu yıkılacak". 3 Ekim tarihli Milliyet gazetesi de 200 bin gecekondunun başvurmadığını, bunların yıkılacağını yazıyor. Gazete aynı zamanda şu anda hazırlanan imar planları uygulanırken yıkılacak gecekonduların tapu tahsis belgeli ya da başvurmuş olup olmadığına bakılmayacağını yazıyor.

1 Ekim tarihine kadar tehdide,baskıya, yalana aldanıp yeminli bürolara para kaptıran gecekondu sahipleri bu haberleri okuduklarında, nasıl utanmazca soyulduklarını,evlerinin tapu tahsis belgeli de olsa yıkılabileceğini acı bir şekilde öğrendiler. Seçim öncesi gecekondu bölgelerini gezip "beni seçerseniz kimse kiremitinize dokunmaz" diye oy toplayan ANAP'lı belediye başkanları,Ankara'da, İstanbul'da, İzmir'de ve gecekondularla sarılmış tüm büyükkentlerde gecekondu yıkımına hazırlanıyorlar. Hazırlanıyorlar hazırlanmasına, ama, bir yandan da şu başlarının belası "sosyal patlama" tehlikesi uykularını kaçırıyor. Çünkü deneyler gösterdi ki,yıkım uyguladıkları tüm kentlerde halk dişle, tırnakla direniyor. En son Ankara Macun-2 gecekondu bölgesinde halkın taşla,sopayla karşı koyarak yıkımı engellemesi üzerine bölgeye askeri birlikler yığıldı. Yıkım ordunun terörü altında yapıldı. Bursa'da Ortabağlar semtindeki gecekondu yıkımında Emniyet Müdürlüğü Çevik Kuvvet görevlileri terör estirdiler. Ama yıkımların ardından daha birkaç gün geçmeden aynı gecekondular bulunan ilk boş araziye yeniden kuruldular. Gecekondu halkı, "Her yıl yüzbinden fazla gecekondu yapılıyor. Gecekondu yıkacaklarına yeni yapılacaklara altyapısı ve imar planı yapılmış arazi göstersinler. Yoksa yerin üstünü yasaklasalar altına gireriz. Kazarız yeri, üzerimize çekeriz naylonu" diyor.

Yıkım bölgelerinde askere,polise rağmen halkın taşla, sopayla direnmesi,bunun yanısıra bütün tehdit ve çağrılara rağmen büyük bir oranda yeminli bürolara gitmemekte direnmesi, yani bu soyguna karşı sessiz protestosu,gözlerini gecekonducunun evine,parasına dikenleri daha da korkuttu. Başvurunun umulanın çok altında olması, başvuranların da büyük oranda kaçak villa ve apartman sahipleri olması karşısında hükümet şimdi bir yandan prestiji kurtarmak, bir yandan da gecekonducuları bölmek için bu oranı yüksek göstermeye çalışıyor. Böylece aklınca sözde yeminli bürolara başvurmayan "azınlığı" -ki bu rakam yüzbinleri buluyor- kamuoyunda suçlu ilan edecek. Bu "suçlu azınlık" üzerinde yine aynı formülü, "ya paranı,ya evini" formülünü yeniden denerken,başvuranların bu haksızlığa seyirci kalmasını sağlayacak.

Gecekondu halkı bütün bu olasılıklara karşı uyanık olmalıdır. Yıkım tehlikesi, verilen süre içinde yeminli bürolara başvurmuş ya da başvurmamış tüm gecekondular için her an kapıdadır. Ama son aylarda gecekondu kentlerinde halk şunu kendi deneyiyle yaşadı,gördü,öğrendi: "Bölünmezsek, hep birlikte direnirsek yıkamazlar!"

Savaşım olanakları artıyor

● Mehmet YAVUZ

Türk-İş Başkanlar Kurulu toplantısında İşçi Koordinasyon Kurulu oluşturuldu. Bir dizi karar alındı. Toplantı öncesi verilen demeçler ve toplantıda alınan kararlar öncelikle şunu gösteriyor: Türk-İş Yönetim Kurulu ile Özal hükümeti açıkça karşı karşıya gelmektedir. Tabanın zorlaması ve sendikal hareket içinde yükselen sesler ,Türk-İş yönetimine önemli bir adım attırmıştır. Sonuçta Türk-İş yönetimi cuntacıların yaptığı anayasaya dayanılarak çıkarılan gerici sendikalar,toplu sözleşme ,grev ve lokavt yasasına karşı çıkmıştır. Bu yasalar altında toplu sözleşme ve grev yapılamayacağı gibi, sendikacılık da yapılamayacağı kabul edilmiştir.

İkinci olarak, toplu sözleşmelerde,patronların ve hükümetin kamu ve özel sektörde, birlikte hareket etmelerine karşı sendikalararası koordinasyonun zorunluluğu kabul edilmiştir. Geçmişte Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikaların ve bağımsız sendikaların Metal ve cam işkolunda gerçekleştirdikleri eylem birliği fikri, şimdilik söz düzeyinde de olsa, Türk-İş içinde benimsenmiştir. Sendikaların birlik içinde ortak bir tavır alması için bir olanak yaratılması çok önemli bir gelişmedir. Şimdi bir adım daha atılmalı, Hak-İş'in ve bağımsız sendikaların çalışmalarını Türk-İş ile koordine etmeleri sağlanmalıdır.

Sendikal hareketteki gelişmeler önemlidir. Ancak protestoları söz düzeyinden çıkarmak, alınan kararları işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda hayata geçirmek gerekiyor. Sendikalararası koordinasyona demokratik bir karakter kazandırmak gerekiyor. Sendikalarda, Türk-İş'de yalnız işçi sınıfının değil, hükümetin ekonomik çöküş politikasından zarar gören, yıkıma uğrayan tüm halk kesimlerinin de çıkarlarını korumak, istemlerini yükseltmek gerekiyor. Her zamankinden daha çok sendikal demokrasinin sağlanması için yoğun çaba harcamak gerekiyor. İşçilerin, sendikal istemlerin saptanmasına aktif ve demokratik katılımının sağlanması gerekiyor. İşçi sınıfının önünde savaşım olanakları arttıkça, görevler ve sorumluluklar da artıyor.

timinin keyfi tutumu nedeniyle koca bir yıllık emekleri bir anda hiç oldu. İşin ilginç yanı,Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nin öteki fakülte ve bölümlerinde benzer bir uygulama yapılmıyor. Öğrenciler tüm başvurularına karşın hiç bir yanıt alamıyorlar, sürekli "durumunuzu görüşüyoruz" sözleri ile oyalanıyorlar. Bu 53 kişinin büyük çoğunluğu il dışından gelen öğrenciler olduğu için Samsun'da kalıp işlerinin peşinden koşamıyorlar.

TKP'nin Sesi'ne kulak ver! Hergün saat 5'te 25 m, 11820 kHz; saat 7,9,11,13, 17,19'da 31 m, 9585 kHz, saat 21, 23, 01'de 49 m, 6200 kHz; Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de 31 m, 9585 kHz.

AİLE ŞİRKETİ

D.-M.Z. -İzmir

Ege Ordu komutanı Süreyya Yüksel emekliye ayrılmadan önce bir "hizmet" daha gördü. Süreyya Yüksel'in kızı, Yumlu'lardan Olgar Yumlu ile evli. Bu general "sevgili damadı"nın isteğini kırmadı. Olgar Yumlu'nun ikramiyelerini isteyen işçileri "vatanın, milletin bütünlüğünü ve ülke çıkarlarına aykırı davrandıkları" gerekçesi ile işten atmasına izin verdi.

Bu arada, Karşıyaka Şemikler ve Yamanlar'da üç gün içinde 20 gecekondu "imar affından sonra yapıldı" gerekçesi ile yıkıldı. Daha önce seçim dönemi kendisinin teşvikiyle yapılmış olan Çiğli Balatçık'daki 70'i aşkın gecekonduyu yıktırmış olan ANAP'lı belediye başkanı, "Buralara turistik otel yaptıracağını" öne sürüyor.

Yine İzmir Pınarbaşı Gürpınar mahallesinde, Kireçocağı altında hazine arazisine yapılmış Yıldız Yolcu, Ali Şen, Nihat Aktaş ve Faruk Aktaş'a ait dört gecekondu, belediye ekiplerince hiç bir uyarı yapılmadan yıkıldı. Çoluk çocuk tam 16 kişi sokakta kaldı.

DEMİR-ÇELİK'TE

Sönmez- İskenderun

İskenderun Demir-Çelik fabrikasında uzun yıllardır çalışıyorum. Bizde de, faşistler ve gericiler yüksek kademe ve kadro alırken, demokrat ve ilerici işçileri düşük kademe ve zor işlere sürüyorlar. Cunta başı ve yandaşları utanmadan haftalık çalışma saati 48 saatten 45 saate indirildi diye kamuoyuna açıklama yaptılar. 08'de işbaşı, 18.00'da iş çıkışı, Cumartesi tatil. Çalışma günü 10 saat, 5 günden haftada 50 saat eder. Faşist cunta öğle yemeği süresi 1 saati işçilerden çalıyor ve kendi hesabına göre, bu 5 saati hesaba katmayarak, çalışma süresini 45 saat olarak göstermeye çalışıyor.

Demir Çelik'e zarar ettiren biz işçiler değil, vurguncu şirket patronlarıdır. Demirkaya şirketi ve Uzel elektrik gibi şirketler götürü aldıkları duvar örme ve nalatka işlerini yine fabrika işçilerine yaptırıyor, havadan kazandıkları paraları yüksek düzeydeki görevlilerle paylaşıyorlar.

TÜRKİYE KÜRDİSTANI...

Başı 1. sayfada

yalıtlanmalarının önüne geçebilmek için dört elle terörizme sarılmıştır. Dün nasıl terörizme karşı önlem alacağız sözleriyle darbe yapıp, demokratik hak ve özgürlükleri yok ettilerse, bugün de gene aynı yalanın arkasına gizlenerek, halkın demokrasi savaşımını bastırmak, demokrasi güçlerini geriletmek, bölüp parçalamak istiyorlar.

"Bölücüler ayaklandı" yalanları ile halk şaşırtılmak isteniyor. Türk demokratik güçlerine rejim karşıtı muhalefetten vazgeçmeleri için baskı yapılıyor.

Bunlara izin verilmemelidir. Bunun için Evren-Özal ikilisinin tüm yalanlarının açığa çıkarılması zorunludur ve bu her yurtseverin görevidir.

Yıllardır Kürt ulusunun varlığını inkar edenler, ona en doğal ulusal demokratik haklarını tanımayanlar, Türkiye Kürdistanı'nı yolsuz, doktorsuz, hastanesiz, fabrikasız bırakanlar, onu hala geçen yüzyılda yaşamaya mahkum edenler Kürt halkına jandarma dipçiğinden, ulusal aşağılamadan başka bir şey vermeyenler ve bu baskıları her geçen yıl daha da artıranlar Kürt halkından ne bekliyordu? Şimdi Evren kabadayı ağzıyla kışkırtmalar yaparken, devletle Kürt halkını karşı karşıya geldiğini, bölgede "Savaş yürüttükleri-ni" kendi ağzıyla itiraf ederken, Kürt halkından ne yapmasını bekliyor? Ordu birliklerini yetersiz görüp bölgede faşist, saldırgan, yoz kişilerden özel silahlı birlikler oluşturmak, bunları Kürt halkının üzerine sürmek isteyenler, vatanın çıkarlarını savunduklarına kimseyi inandıramazlar.

Vatanın çıkarlarını savunsalardı, ABD emperyalizminin karşısında böyle kul-köle olmazlardı! Bunlar yarın, bu baskı, bu zulüm de azdır diyerek, Amerikan askerlerini de Türkiye Kürdistanı'na getirirlerse kimse buna şaşmamalıdır. Aylardır "Türkiye'nin Doğu'sunda savunma boşluğu vardır" diye tepinen Pentagon, şimdi Türkiye Kürdistanı'ndaki gelişmeleri ellerini oğuşturarak izliyor. Ajanlarını hareketlendiriyor. NATO'nun Ortadoğu'daki askersel varlığını artırmak için yeni gerekçeler yaratmaya çalışıyor. Ankara'daki generallerin bundan haberi yok mu?

Yurtsever subaylar ABD emperyalizminin ve militarist generallerin oyununa gelmemelidir. "Kürtlere karşı vatanı koruyoruz" yalanlarına kanıp, daha fazla kan dökülmesine araç olmamalıdırlar. Bu, yalnızca çürümüş, yozlaşmış, ikiyüzlü Evren-Özal diktatörlüğünün ömrünü uzatmaya, Washington'un ülkemiz üzerindeki uğursuz etkisini daha da artırmasına yarar. Kürt halkı suçsuzdur. Suçu ve suçluyu yaratan faşist diktatörlüktür. Yurtsever subay ve erler bu aşağılık oyuna alet olmamalı,Kürt halkı üzerindeki baskı ve kırım politikasına karşı çıkmalıdır.

Tüm demokrasi güçleri Kürdistan'daki kanlı terörün, şoven baskıların durdurulması için seslerini yükseltmelidir. Türk demokratları Kürt halkına elini uzatmalıdır. Kürt halkının haklı tepkisinin terörizme araç edilmesinin önü başka türlü kesilemez.

Demokrasi güçlerinin sıralarındaki en küçük bir şaşkınlık ve duraklama faşist diktatörlüğe ve ardındaki Amerikan emperyalizmine yarayacaktır. Washington'un son aşağılayıcı uygulamaları karşısında bile sus pus kesilen Evren'lerin, Özal'ların Kürdistan'da ulusal çıkarlar için operasyon yürüttüğü yalanına kimse kanmamalıdır. Onlar Türk ve Kürt tüm halka, tüm demokrasi güçlerine düşmandır.

Şimdi sendikalar, meslek örgütleri, muhalefet partileri, yurtsever gazeteciler halkın haklı taleplerini daha yüksek sesle savunmalıdırlar. Evren'in tehditleri karşısında gerilememelidirler. Evren-Özal ikilisi tüm suçlarıyla başbaşa kalmalı, daha da yalıtlanmalıdır. Genel politik af, idam cezasının kaldırılması, özgür sözleşme ve grev hakkı, YÖK'ün kaldırılması, İMF ile yapılan anlaşmaların ABD ile ikili kölelik anlaşmalarının iptali istemleri daha yüreklice haykırılmalıdır.

TÜRKİYE'NİN GÜÇLÜ BİR TKP'NE İHTİYACI VAR

REAGAN YÖNETİMİNE...

Başı 1. sayfada

bugüne kadar ABD'ye topraklarımızda verilen ölüm üsleri yetmiyor. Reagan yönetimi, komşu Sovyetlere ve Ortadoğu ülkelerine karşı Türkiye'yi kışkırtmak için yeni ödünler istediğini Perle'ün ağzından açıkça ortaya koyuyor.

Şimdi dikkatler Kongre ile Beyaz Saray arasındaki trafiğe değil, bu yaşamsal konuya çevrilmelidir. Tüm yurtseverler yeni Amerikan dayatmalarına karşı seslerini yükseltmelidirler. Amerikan egemen çevrelerinin politik baskı ve şantajlarına, ulusal onurumuzun ayaklar altına alınmasına tepki duyan herkesin ABD ile ilişkiler konusunda yakın tarihten gereken dersi çıkarmasında yarar var: Dövünüp yakınmak, celâlli birkaç demeçten sonra işi küllemek sorunu çözmüyor. İşin özüne inmek, neşteri çıbana vurmak gerekiyor. 1964'de Johnson mektubu karşısında, İnönü, "yeni bir dünya kurulur, Türkiye de bu dünyada yerini alır" dedi. Bu sözler, bütün yurtsever güçlerin desteğini kazandı. On yıl sonra Demirel Amerikan ambargosuna karşı kimi adımlar attı. Ama hiçbir zaman işin özüne inilmedi. Asıl çıbana neşter vurulmadı. ABD'ye ülkemize açıkça müdahale hakkı tanıyan ikili anlaşmalara, topraklarımızdaki Amerikan üslerine karşı hiçbir etkili önlem alınmadı. Amerikan silah yardımları için her ödün verildi. "Fille aynı yatakta yatmak" benimsendi, ancak çok sıkıştırınca ona "az öte git" demekten başka bir şey yapılmadı. Bugünkü Evren-Özal çetesinin ise, yataktan düşmemek için file daha sıkı sarılmaktan başka yapacağı bir şey yoktur.

Yükselen tepkilerin sönüp gitmemesi için, ABD'nin her yeni dayatması karşısında çaresiz kalmamak için, işin özüne inmek gerekiyor. Fille düzgün bir ilişki kurmak için bile, önce fili yataktan atmak, Amerikan ölüm üslerini topraklarımızdan çıkarmak, ABD'ye ülkemize açıkça müdahale hakkı tanıyan ikili kölelik anlaşmalarını iptal etmek gerekiyor.

TKP MK BİLDİRİSİ

Başı 3. sayfada

kültürel alanda çürüme, yozlaşma alabildiğine hızlandı.

Evren-Özal ikilisi, halkın ulusal onurunu, ulusal egemenlik haklarını ABD'ye peşkeş çekiyor. Halk düşmanı, ulusal hıyanet politikası izliyor.

Halkımıza dostumuz gibi tanıtmaya çalıştıkları ABD emperyalizminin içyüzü açıkça ortaya çıktı. Buna rağmen cumhurbaşkanı sıfatını taşıyan Evren, ABD emperyalizmine kölece bağımlılığını dile getirmekten geri durmuyor. Orduyu Türk ve Kürt halkı üzerine sürerek kabadayılık yapan Evren, ABD karşısında ise el oğuşturuyor.

Evren, bir yandan demokrasiye dönüldüğünü, halkın seçtiği bir hükümet ve parlamentonun var olduğunu söylüyor, öte yandan ancak hükümet ve parlamentonun konuşabileceği konuda söz ediyor, karar verme yetkisini kendisinde buluyor. Erken seçim isteyenleri anarşi getirmekle suçluyor. Anayasayı,sendikalar yasası gibi temel yasaları değiştirtmem, af çıkartmam diyor. Evren daha da ileri gidiyor, yargı yetkisine de sahip biri gibi konuşuyor. Yargı organlarının henüz kovuşturmaya başlamadığı, yargılamadığı kimseler için bile "asmaktan" söz ediyor.

Bu ne biçim bir cumhurbaşkanı? Evren diktatörlüğü bırakmaya niyetli olmadığını açıkça dile getiriyor.

Diktatör Evren'in amacı gözdağı vermektir. Diktatörlüğünü sağlamlaştırmak, Özal hükümetini kurtarmaktır. Bu nedenle şimdi yeni yeni provokasyonlara, yalanlara başvurmaktan kaçınmayacaktır.

Demokrasi güçleri oyuna gelmemelidir. Gerilememelidirler. Diktatörlüğün terör havası yaratma çabasına farkına varmaksızın da olsa destek vermemelidirler. 12 Eylül'de düşülen oyuna bir kez daha düşmemek gerek. Ordudaki yurtsever subay, astubay ve erler, bir kez daha halkın, ilerici güçlerin üzerine sürülmenize izin vermeyin.

Diktatörlüğün işçi sınıfımıza, sol güçlere, ilericilere, ulusal demokratik güçlere yeni saldırı planlarını boşa çıkarmak gerek.

Demokrasi güçleri, sol güçler diktatörlüğün bu kez de terör havası yaratma manevrasına başvurmasına izin vermemeli, halkımızın bağımsızlık, demokrasi, ulusal egemenlik, barış istemlerini yükseltmelidirler. Geri çekilmek yalnızca halk düşmanlarını cesaretlendirir.

4 Ekim 1984 TKP MK

HEDEFİMİZİN...

Başı 2. sayfada

İlk altı ayın sonuçlarına baktığımızda, yarışmanın, yükünü ağırlıkla omuzlamış olan bir yarışmacı kadrosunun giderek belirdiği görülüyor. Bu yarışmacılarımız, düzenli ve istikrarlı çalışmalarıyla yazı kurullarındaki yoldaşlarımızın yakın çalışma arkadaşları durumuna geliyorlar. Ama şu da bir gerçek ki, gelen mektupların çoğunluğunu, yüklenimde de bulunmuş, düzenli yazan yarışmacılarımız değil,gerek duydukça ya da yalnızca kendileri açısından ilginç olan bir haber buldukça yazan okuyucu ya da dinleyicilerimizin mektupları oluşturuyor. Bu, yarışmanın ve yazışma adresinin duyurulması açısından olsun, potansiyellerimizin harekete geçirilmesi ve örgütlü olarak değerlendirilmesi açısından olsun, yapılacak daha pek çok şeyin olduğunu gösteriyor.

Toplumun hemen hemen tüm kesimlerinden mektup geliyor. Ama işçi ve emekçilerden gelen mektuplar, ezici çoğunluğu, evet ezici çoğunluğu oluşturuyor. Bu, hem parti üyelerinden, hem de partisizlerden gelen mektuplar için böyledir. Ayrıca, kadın okurlarımızın, dinleyicilerimizin özellikle yığınların ruh halini yansıtan, işin canalıcı noktalarını yakalayan başarılı mektupları oluyor. Düzenli olarak Kürtçe yazanlar var.

Bu arada, şimdilik az da olsa öteki sol güçlerin ve burjuva muhalefet partilerinin görüşlerini benimseyen kişilerden bize sorular yönelten, tartışma açan mektuplar da geliyor. Parti örgütlerimizin solun birliği ve diktatörlük karşıtı tüm güçler arasında ulusal çapta,demokratik bir diyalog ortamının oluşturulması yönündeki bilinçli çabaları arttıkça, bu türden mektupların artacağını bekliyoruz. Birlik politikamızı yaşama geçirme çalışmalarında, yarışmanın değerli bir olanak olduğu ve bu olanaktan daha etkin bir biçimde yararlanılması gerektiği kanısındayız.

Yığın çalışması içinden yazılmış,günün politik görevleriyle yakından bağlı olan mektuplar artıyor. Bu çok sevindirici bir gelişmedir. Ve bu, aynı zamanda, yarışmanın amacına doğru ilerlemekte olduğunun bir göstergesidir. Somut haber, enformasyon iletme, yarışmanın ana hedefi olmaya devam ediyor.

Bütün bunların sonucunda, ilk altı ay sonunda "maya tutmuştur" diyebilir miyiz? Buna kesin bir evet yanıtını vermek için zaman henüz erkendir. Ama gidiş o yöndedir. Yeter ki biz güçlerimizi daha iyi seferber edelim,düzenli,planlı katkılarımızı artıralım.

Şimdi ikinci altı aya girerken, tüm yarışmacılarımız, tüm muhabir grupları, tüm parti örgütleri geçmiş çalışmalarını değerlendirmelidir. Daha etkin bir katılım için yapılması gerekenleri tartışmalı, önlerine yeni hedefler koymalıdırlar.

İlk altı ayın çalışmalarını kendi açılarından değerlendiren bir muhabir grubu, yaptığı toplantının sonuçlarını iletmiş: "Gazetemizin açtığı 'haber yarışması'nın ilk altı ayında alınan sonuçlar gerçekten kıvanç verici. Olumlu gelişmeleri gazemizde okudukça daha bir hırsla çalışmalara katılıyoruz.Bu gelişmelerde bizim de katkımız var diyor ve haklı olarak gurur duyuyoruz" dedikleri mektuplarını şöyle bitiriyorlar: "Hedefimizin üzerine çıkacağız!"

Bu belgi, ikinci altı ayda tüm yarışmacılarımızın belgisi olsun. Hedefimizin üzerine çıkacağız!

GELİŞMELERDEN...

Başı 1. sayfada

Eğer bu oyun açığa çıkarılmazsa, Evren-Özal ikilisi durdurulmazsa, ülkemiz çok daha büyük tehlikelerin içine yuvarlanacaktır. Bu kesindir. Belirtileri çoktur.

Bir dizi yurtsever çevre geçmişte "enflasyon işçi ücretleri yüzünden artıyor", "demokrasi teröristlere yarıyor" yalanlarına hak verdiler, ve işçi sınıfına, sol güçlere, Kürt ulusal hareketine yönelik saldırılara sessiz kaldılar.

Faşist diktatörlük böyle kuruldu. Yalnız son yılların değil, tüm cumhuriyet tarihinin deneyleri şunu açık göstermiştir: Egemen güçler ne zaman komünist harekete ve Kürt ulusal hareketine karşı savaş açmışlarsa, bu savaş her seferinde tüm ulusal demokratik güçlere, tüm halkın çıkarlarına zarar vermiştir.

Diktatörlüğün taktiği açıktır: O her türlü yöntemi kullanarak diktatörlük karşıtı güçleri bölmeye, Türk demokrasi güçleri ile Kürt ulusal hareketinin, yasal muhalefet partileri ile komünistlerin, öteki sol güçlerin ve özel olarak farklı sol güçlerin arasına kama sokmaya çalışıyor. Onun gücü yalnızca karşıtlarının bölünmüşlüğünden kaynaklanıyor.

Eğer şimdi diktatörlük karşıtı güçler hep birlikte Evren-Özal ikilisinin karşısına dikilmezlerse, demokrasi istemlerini yükseltmekten çekinirlerse, yasal muhalefet çevreleri komünistlerin öteki sol güçlerin, Kürt ulusal hareketinin toplumsal-politik bir olgu olduğu gerçeğine gözlerini kapatırlarsa, faşist diktatörlük "terörizme, bölücülere karşı savaş" adı altında demokrasi güçlerini bir kere daha ezmeyi başaracaktır.

Şimdi sol güçlerin birliği her zamankinden daha ivedidir. Halkı, öteki diktatörlük karşıtı muhalefet güçlerini yüreklendirecek, Evren-Özal ikilisinin yalan kampanyalarını boşa çıkarabilecek ana etken solun birleşmiş gücü olacaktır. Sol güçler aralarındaki tüm ayrılık noktalarını bir yana bırakmalı ve bir araya gelmelidir. Bugün bundan daha ivedi hiçbir şey yoktur. Tersi durumda zararını geçmişte hep birlikte gördüğümüz bireysel terörizm eğiliminin güç kazanmasının ve solun halkın gözündeki saygınlığının yıpranmasının, diktatörlüğün öteki muhalefet güçlerini sindirmesinin önüne geçilemeyecektir.

Evren-Özal diktatörlüğü en zayıf dönemini yaşamaktadır. Bu kritik dönemden diktatörlük mü güçlenerek çıkacaktır, yoksa demokrasi güçleri mi? Bu sorunun yanıtı demokrasi güçlerinin, sol güçlerin geçmişten gereken dersleri çıkarıp, birlik yolunda somut adımlar atmayı başarıp başaramayacaklarına bağlıdır.

Komünistler şimdi her soruna bu bilinçle yaklaşıyorlar ve tüm demokrasi güçlerini soğukkanlı ama cesur davranmaya, gerilememeye, güçlerini birleştirmeye çağırıyorlar.

DEMOKRASİ İÇİN...

Başı 8. sayfada

bir halkın haklarının sürgit çiğnenmesi temelinde kurulamaz. Şovenist generaller şimdi Türkiye Kürdistanı'nda yel ekiyorlar. Yarın fırtına biçecekler. Kendi halkını seven, emperyalizmin halka çektirdiği acıların son bulmasını isteyen her Türk yurtseveri, Kürt halkına da elini uzatmak, onun haklı savaşımına omuz vermek ve şovenistlerin maskesini indirmek zorundadır. "Demokrasinin kurulması için birlikte savaşalım, ama bu demokrasinin, sana pek yararı olmayacak" mantığı ile, ya da "azınlıklar sorununu emperyalizm kullanıyor" korkutmacası ile bir yere varılamaz.

Şurası da açıktır ki, ulusal sorunla ilgili tüm bu nesnel gerçekleri kabul etmeden, şu ya da bu örgütün kullandığı yanlış yöntemlere karşı çıkmak,sorunu daha da içinden çıkılmaz hale getirmekten başka bir işe yaramaz.

Geniş demokrasi güçleri bu konuda da gerçeğin çevresinde bir araya geleceklerdir. Ama kimileri var ki, onları ikna etmek zor. Onlar diktatörlük zulmünü, Türk şovenizmini görmeyip, "azınlık şovenizminden" sözetmeyi, demokrasi güçlerini "azınlığın" haklarını tanımamaya çağırmayı, diktatörlüğün saldırılarını alkışlamaya özen göstermeyi yeğliyorlar. Böyleleri gerçekte,resmi tezin "sol" görünümlü temsilcileri sayılmalıdır. Onlar diktatörlüğün her kılıç sallayışında bir adım daha gerilemeye, "Kürtler olmasa,komünistler olmasa ne iyi demokrasi mücadelesi olur" demeye başlarlar. Sırtlarını dayayacakları sağlam bir duvar olmadığından gerilemelerinin de sonu yoktur. Çok sıkıştıklarında ise kılıç ve kokarttan yana geçiverirler...

FARKLI SAVAŞIM...

Başı 2. sayfada

tılması, ancak faşist rejimin yıkılması ile olanaklı olur. Biz bu bilinçle her olanaktan olabildiğince yararlanmalıyız. Tüm demokrasi güçlerini bu yola teşvik etmeliyiz. Bu olanakların, rejimin içyüzünü açığa çıkarılması ve tüm diktatörlük karşıtı güçler arasında yapıcı bir diyalog kurulması için kullanılmasına çalışmalıyız. Tüm bu çalışmaların başarısı, partinin her alanda daha da güçlenmesiyle bağlıdır. Bunu hiçbir zaman unutmamalıyız.

Demokrasi için halkların birliği zorunludur

● Doğan DİNÇ

Kimileri faşist diktatörlük "Demokratikleşiyor mu?" diye düşünürken, hatta kimileri "artık faşizmden sözedilemez" derken, diktatör Evren, "biz adam asmayacağız da kim asacak?" deyip bir yurtseveri daha asarak, böylesi umutların ne denli temelsiz olduğunu gösterdi. Yalnız bu kadar değil. Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarını, "güvenilir ve iyi olanlar -güvenilmez ve kötü olanlar" diye de ikiye bölüverdi. Yurtseverlere yöneltti̇ği "Bölücü-ayrılıkçı" suçlamasıyla bu güne kadar işleri yürüten Evren, kimin gerçek bölücü olduğunu da böylece gösterdi. Açıkça ortaya çıktı ki, gerçek bölücü, "güvenilir ve iyi yurttaşlara" silah dağıtmaya karar veren, onlara "güvenilmez ve kötü olanları" haraca kesme,suçlama, tutuklama, gerekirse katletme yetkisi veren diktatörlüktür.

Evren Kürdistan'a yaptığı gezide "demokrasi deyip durmayın, bizim demokrasimiz işte bu kadar" diye tüm ikiyüzlülüğünü göstermekle kalmadı, desteklerini bir bir yitirmeye başlamış bir diktatörlüğün ne kadar tehlikeli silahlarla oynayabileceğini de kanıtladı. Tehlikeli, çünkü şimdi diktatörlük kendine sivil yandaşlar oluşturarak,bunları silahlandırarak devlet terörünü yaygınlaştırma amacını güdüyor. Kim ne zaman böylesi yöntemlere başvurur? Foyası meydana çıkmış diktatörler! Destekleri bir bir kırılan, uşaklıkta mertebesi yükseldikçe efendisinin gözünde umduğu değeri bulamayan diktatörler! Ekonomik politikanın yalnızca bir avuç işbirlikçiye, vurguncuya hizmet ettiği iyice ortaya çıkınca, dış politika kayalara bindirmeye başlayınca, "demokrasiye geçiş" manevrası tutmayınca diktatör teröre başvurmayıp da ne yapacak? ABD emperyalizmi her türlü olanağı kullanarak şantaj yolunu tutuyor. Uşaklarının "kutsal emanetlerine" -örneğin; Ermeni katliamını tanımama resmi tezine- de el atıyor. Erkini ABD'nin desteğine borçlu diktatör, bir kere sakalı kaptırmış, şimdi ayakta kalabilmek için şantaja ister istemez boyun eğecek, varı-yoğu satışa çıkaracak. Başka çaresi var mı? Ama işte bir yandan da, "ya şimdi halk ne yapar, yarın ne olur?" korkusu var. Bu korkudur,bu mecburiyettir diktatörleri tehlikeli girişimlere sürükleyen.

Ham hayallere yer yok! Malum, bir kere daha ilan edildi ki, ülkemizin başında faşist bir diktatörlük vardır. Bu diktatörlük her türlü "yumuşama", "erime", "çürüme" beklentilerinin tersine,hırçın,tehlikeli,emperyalizme şimdiye kadar verdiklerinden çok daha fazla şeyler vermeyi planlayan, bu nedenle de gittikçe yalnızlaşan, zayıflayan ve zayıfladıkça saldırganlaşacak, en azından bunu mutlaka deneyecek bir diktatörlüktür. Karşısındaki güçler durumu iyi değerlendirip birleşmedikçe, birleşip vurmadıkça yıkılmayacak bir diktatörlük.

Bölücüyü yenmek için birleşmek zorunlu. Ama kolay değil. Zorluk, şimdi bütünüyle tehlikeye girmiş Cumhuriyet kadar eski kimi önyargılardan kaynaklanıyor. Bu önyargılar, birleşebilecek güçlerin birleşmesini önlediği için, ama herşeyden önce yanlış oldukları için terkedilmelidir. Örneğin şu tezi ele alalım: "Emperyalistler çıkarlarına denk düştüğü zaman azınlıkları kışkırtma yolunu tutarlar."

Emperyalizm kışkırtır mı?

Doğru değil mi? Doğru! Bu tezin doğruluğunun son kanıtı, ABD emperyalistlerinin, hiç bir zaman halkların çıkarlarını,hakların dikkate almamış bir emperyalist devletin, Ermeni halkına karşı Osmanlı imparatorluğunun uyguladığı kırım politikasını 70 yıl sonra kınamaya kalkışmasıdır. Emperyalistlerin ulusal sorundan kendi çıkarları doğrultusunda yararlanma yolunu her zaman denediği doğru. Ne var ki, bunu söylemekle yetinmek doğruyu yarım yamalak dile getirmek olur. Madalyanın öteki yüzü, emperyalizmin şovenizmi desteklediği, kışkırttığıdır. Onun her zaman temel amacı halkları birbirine düşman etmektir.

Süngü gücünü, yetki dağıtma ve ödüllendirme olanaklarını elinde tutan bir diktatörlük eliyle emperyalizm, bu amaçla her türlü yöntemi deneyebilir. Peki bizim elimiz kolumuz bağlı mı? Durumu saptamakla mı yetinecek ilericiler, demokratlar. Bu hiç bir şeyi değiştirmez. Soruyu daha açmak gerek. Ama önce eğriyi doğrudan ayırmalı. Açık yanıt verilmesi gereken bir soru ortada duruyor: Emperyalizm nasıl oluyor da gerek gördüğünde ulusal ayrılıklardan yararlanabiliyor? Hangi koşullar emperyalizme böylesi olanakları veriyor?

Herkesin bildiği bir örnek üzerinde konuşalım. Amerikan emperyalizmi, Sovyetler Birliği'ndeki farklı ulusları kışkırtmak için milyonlarca dolar harcıyor. Emperyalist basın, bu ulusların günün birinde Sovyetler Birliği'ne karşı ayaklanacakları yolunda masallarla doludur. Hele Sovyetler Birliği'nde yaşayan Türk asıllı uluslar ve müslümanlar üzerine ne akıl almaz hayaller kuruluyor. Türkiye'deki ırkçıların da bu konuda ABD emperyalistlerinin baş destekçilerinden olduğunu bilmeyen var mı?

Peki, sonuç? On yıllardır sürdürülen gayretlerin, bunca çabanın sonucu nedir? Hiç! Hiç, çünkü Sovyetler Birliği'nde birarada yaşayan ulusların üzerinde emperyalizmin kışkırtabileceği bir ulusal baskı yoktur. Sorun olmayınca emperyalizmin çabaları da boşuna oluyor.

Ya ülkemizde? Ülkemizde ise Türk şovenizminin her gün artan ulusal baskısıyla, terörüyle gittikçe katmerleşen bir ulusal sorun vardır.

Her türlü ön yargıdan uzak!

Nesnel durumu her türlü önyargıdan uzak değerlendirmeli. Bir ulusun varlığı gün gibi ortadaysa onun hakları hiç inkar edilebilir mi? Örneğin Kürt halkının ulusal demokratik haklarını savunanları emperyalizmin ajanları gibi görmenin sonu var mı? Bunca baskı,zorbalık sürüp giderken, Türkiye tarihinin en Amerikancı yönetimi işbaşındayken, ABD'nin bir dizi askersel üssü bölgedeki "görevlerini" yerine getirmek için kesin sessizliğe gereksinim duyarken Kürt halkının savaşımına, "bu savaşım ilerde emperyalizmin işine yarayabilir" gerekçesi ile karşı çıkmak,yalnızca emperyalizmin ve işbirlikçilerinin işine yaramıyor mu?

Sorunları çözmek için temel çıkış yolu, önce kafalarda sorunu çözmektir. "Türk olmayanlar da dahil, herkes Türk'tür" diye özetlenebilecek resmi tezi bir yana bırakmadan adım atmak olanaklı değildir. Bu da yetmiyor. "Şimdi bu sorunu ivedi olarak çözme olanağımız olmadığına göre,emperyalizm de bu sorunları kullanabildiğine göre..." diye başlayan bir mantık da oldukça etkin ve yaygındır. Bu düşünce tarzı,yalnız,bugün Kürt'ler üzerindeki şovenist baskı ve cinayetler karşısında sessiz kalmakla, bir halkın haklarını gözardı etmekle kalmıyor, Türkiye'nin diktatörlüğe karşı en sağlam güçlerini de birbirinden ayırıyor, diktatörlüğe her türlü bölücülük alanında at oynatma olanağı veriyor. "Azınlıkları emperyalizm kullanıyor" mantığını, "bu sorunun gündeme gelmesi demokrasi savaşını engelliyor" mantığı izliyor. Oysa ikisi de tersinden doğru. Emperyalizmin bu sorunu kullanmasını önlemenin yolu, ancak sorunu çözmeye girişmekle açılabilir. Bunun yolu bugün, Kürt'ler üzerindeki şovenist baskıya karşı çıkmak ve Türk ve Kürt tüm demokrasi güçlerinin birliğini savunmaktan geçiyor. Kürt ve Türk halkının birliği ve ortak savaşı ise yalnızca demokrasi savaşını güçlendirir.

Demokratlığın gereği!

Genel demokrasi savaşını yürütürken, bu savaşımın her sınıf için her kesim için ve özel olarak her halk için anlamını,içeriğini düşünmek gerekir. Genel olarak denilebilir ki, Türkiye'de demokrasi, bu uğurda savaşan her sınıf ve katman için, özel olarak Kürt halkı içindir. Onların hak ve istemlerine denk düşer. Demokrasi, diktatörlükten zarar gören her kesim için kurtuluş yolunu açar. Açmalıdır.

Kürt halkı, Kürt demokratları tıpkı Türk halkı, Türk demokratları gibi, demokrasi savaşımına bu umut ve perspektifle bakıyorlar. Bu inanaçia katılıyorlar. Kürt halkına, "sizin haklarınızı tanımak,demokrasi savaşına engel oluyor" diye yaklaşanlar, şu soruyla karşı karşıya kalırlar: "Peki ama, eğer Kürt halkının dilini özgürce kullanma, kültürünü özgürce geliştirme, haklarını özgürce savunma olanaklarını sağlamayacaksa, bu nasıl bir demokrasi olacak?"

Önyargıları terketmenin zamanıdır. Halklar arasında birlik, savaş arkadaşlığı

Arkası 7. sayfada